

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

25 oktober 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GELIJKE KANSSEN

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over vernieuwd ouderenbeleid

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de middelen van de Nationale Loterij in de welzijnssector

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de uitvoering van het Vlaams Intersectoraal Akkoord 2000-2005 in de CGG-sector

Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen

Donderdag 25 oktober 2001

VOORZITTER : Mevrouw Patricia Ceysens

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.17 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over vernieuwd ouderenbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Becq tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over vernieuwd ouderenbeleid.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, onlangs kwam de sector van de rusthuizen nog eens in het nieuws. Dat kon ik echter niet vermoeden toen ik deze vraag om uitleg indiende.

Mijn vraag en de media-aandacht hebben wel gedeeltelijk dezelfde aanleiding, namelijk de beslissing van minister Vandenbroucke dat in het kader van de Riziv-hervormingen ongeveer 1 miljard frank minder mag worden uitgegeven in de sector. Dit betekent jaarlijks 1,2 percent minder inkomsten voor de rust- en verzorgingstehuizen en 2,7 percent minder voor de rusthuizen.

Daarenboven zijn er berichten dat de in de vorige legislatuur afgesproken reconversie van de RVT-bedden zes maanden zal worden uitgesteld. De woordvoester van Caritas bevestigde dit gisteren in het televisiejournaal. De betreffende afspraken zijn vier jaar oud en golden voor een periode van vijf opeenvolgende jaren. Door deze afspraken wisten de betrokken instellingen waar ze aan toe waren. Zelfs het weinige dat was bereikt, wordt nu teruggeschroefd, of alleszins uitgesteld.

De residentiële ouderensector onderging in het verleden al serieuze besparingen. Dat leidde tot hogere prijzen. Onderzoek wees uit dat de rusthuizen veel te duur zijn voor de bewoners, maar dat hun globale kostprijs niet te hoog is.

Mevrouw de minister, via diverse werkgroepen bent u bezig met de hervorming van het ouderenbeleid. Over het kostenplaatje daarvan en de verbintenissen die in dat kader zullen worden aangegaan, bestaat echter de grootste onduidelijkheid.

Wat is momenteel de inbreng van de Vlaamse overheid in de werkingskosten van de rusthuizen ? De Vlaamse overheid is deels bevoegd voor deze materie. Vaak wordt geklaagd dat ze wel allerlei verplichtingen oplegt, maar niet met geld over de brug komt. Welke bijkomende Vlaamse erkenningsnormen worden gehanteerd naast de federale, en wat is de kostprijs daarvan ? Klopt het dat de reconversie naar RVT-bedden niet doorgaat zoals was gepland ?

De Vlaamse regering belooft dat er een plan zal worden uitgewerkt en gefinancierd voor logistieke hulp in rusthuizen. Welk prijskaartje hangt daaraan vast ? Welke normen zullen daarbij worden toegepast ?

Hoe ziet het ontwerp van het tijdsschema voor het vernieuwd ouderenbeleid eruit ? In welke financiering is hiervoor voorzien ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw de voorzitter, collega's, de evolutie in de rusthuissector baart ook mij zorgen. Ik zal in mijn antwoord een duidelijk onderscheid maken tussen het Vlaamse beleid en de federale initiatieven.

Momenteel moeten de rusthuizen voldoen aan drie regelgevingen : de Vlaamse normen voor een er-

Vogels

kenning als rusthuis, de federale normen voor een RVT-erkenning bovenop de basiserkenning als rusthuis, en de Riziv-normen voor de betoelaging van de zorgkost.

Een vergelijking van de personeelsnormen per 30 bewoners wijst uit dat Vlaanderen bovenop de federale normen het volgend bijkomend personeel vraagt : twee voltijdse medewerkers voor keuken en onderhoud, een halftijdse animator en een halftijdse dagelijks verantwoordelijke. Voor een gemiddeld rusthuis van 90 bewoners betekent dit zes voltijdse medewerkers voor keuken en onderhoud, een voltijdse animator, en een voltijdse dagelijks verantwoordelijke. De rusthuizen worden daarvoor niet extra vergoed. De Vlaamse overheid gaat ervan uit dat ze deze kosten betalen met middelen uit het Riziv-forfait en de federale financiering.

In het kader van het Vlaams intersectoraal akkoord werden op 1 januari 2001 de werknemers in rusthuizen, die tot dan toe in een DAC-statuuut waren tewerkgesteld, geregulariseerd. Het DAC-statuuut was een van de zaken die het mogelijk maakten om de bijkomende Vlaamse eisen te halen. Dat wil zeggen dat in afwachting van een definitieve verankering in het vernieuwd ouderendecreet, de werkgevers die vroeger DAC-werknemers hadden, in 2001 en 2002 een forfaitaire toelage krijgen. De Vlaamse subsidiestroom om die ex-DAC-werknemers te betalen komt nu voor het eerst op gang.

In de loop van 2002 zal de definitieve regeling voor het vernieuwde ouderendecreet, die moet ingaan op 1 januari 2003, worden uitgewerkt. Het uitgangspunt is dat een bijkomende personeelsnorm voor de rusthuizen in het ouderendecreet wordt ingeschreven. Per 30 bewoners zal een voltijdse werknemer voor logistieke hulp worden tewerkgesteld. De functie logistieke hulp is een overkoepelende benaming voor diverse deelfuncties die in het rusthuis worden uitgevoerd, ter ondersteuning van het primaire proces, bijvoorbeeld keukenhulp, ondersteuning bij de animatie, hulp bij maaltijden of bij mobiliteit, voorraadbeheer, onderhoud van de tuin, enzovoort. De rusthuisuitbaters zullen verantwoordelijk zijn voor de invulling, op voorwaarde dat die betrekking heeft op functies zoals die worden opgenomen in de normomschrijving. In de instellingen waar nog geen personeelsleden met een gewezen DAC-statuuut werkzaam zijn, zal de subsidiëring van de logistieke functie jobs creëren. Als uitgangspunt voor de subsidiëring van deze nieuwe functie zal het barema 2.12A binnen het

paritair comité 305.02 worden gehanteerd. Dat geldt voor gezondheidsinrichtingen, -diensten en -rustoorden voor bejaarden, en rust- en verzorgingstehuizen.

De totale loonkost voor Vlaanderen wordt als volgt berekend : 28.226 euro maal 2.000 functies maakt een totaal van ongeveer 56.452.000 euro of 2.277 miljoen frank. Vanaf 2003 wordt dat bedrag ingeschreven als personeelondersteuning in de rusthuizen.

Op het federaal niveau heeft minister Vandenbroucke in het kader van de begroting 2002 een besparing van 1.151 miljoen frank gepland bovenop de 1 miljard Riziv-besparing die al in 2001 in de rusthuizen werd gerealiseerd. Hij wil dat doen door het toegelaten groeipercentage te schrappen – 80 miljoen frank besparing in het budget van elk rusthuis -, door een sanctiemechanisme in te voeren voor overklassering – 155 miljoen frank besparing -, een daling van het palliatief forfait per B- en C-bewoner van 24 frank naar 10 frank – 326 miljoen frank besparing -, en het uitstel van de reconversie naar RVT-bedden met 6 maanden – een besparing van 589 miljoen frank.

Besparingen doorvoeren in de rustoord- en RVT-sector staat haaks op alle mogelijke demografische evoluties en op de toenemende complexe zorgvraag van 80-plussers. In de ROB-bedden liggen nu al 14.000 zwaar zorgbehoevende bewoners, die eigenlijk in aanmerking komen voor een RVT-erkenning. Het uitstellen van het reconversieprogramma van ROB naar RVT met 6 maanden brengt onze rusthuizen in zware problemen.

Reeds in 1997 opteerde de toenmalige minister van Sociale Zaken ervoor om alle 14.000 RVT-bedden te verdelen over alle in aanmerking komende instellingen in een systeem van schijven. We zouden nu de vijfde schijf moeten realiseren. Het federaal niveau wijzigt die programmatie unilateraal en schuift de vijfde schijf 6 maanden op. Een aantal rusthuizen werft nu bijkomend personeel aan. Dat is ook normaal, want er is een tekort aan verpleegkundig personeel. Ze verwachten de erkenning vanaf 1 januari en proberen nu al jonge afgestudeerden aan te werven.

Verder is de combinatie van de nulgroei in de rusthuizen en de slechts gedeeltelijke financiering van de palliatieve zorg onaanvaardbaar, omdat dit bovenop de besparingen de kleine marge van rusthuizen afroemt. Ik heb een brief gestuurd naar federaal minister Vandenbroucke met de vraag om daarover te praten en om mijn grote bezorgdheid

Vogels

te uiten over de toekomst van de rusthuizen in Vlaanderen. Ik verwacht ernstige problemen in een aantal rusthuizen als er niets verandert.

Tot slot wil ik nog iets zeggen over het nieuw oude-rendecreet van 2003. Tegen eind januari 2002 zullen meer dan honderd ouderen en deskundigen een gecoördineerd advies overmaken aan de minister. Ze werken in zeven werkgroepen, en in elke werkgroep zit ook een Brusselaar. Gisteren heeft de Brusselse Welzijnsraad nog gevraagd om overal Brusselaars uit te nodigen. Op 1 februari 2002 moet dat advies in mijn bezit zijn. Eind februari 2002 zal ik dan mijn keuzen bekendmaken die als basis zullen dienen voor het ontwerp van decreet. Met uw goedvinden zullen we volgend jaar uitgebreid over het ouderenbeleid in dit parlement discussiëren, zodat het decreet in werking kan treden op 1 januari 2003.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Dat antwoord stelt me echter niet gerust, wel integendeel. Het gedetailleerd overzicht van de gevolgen en besparingen noopt me ertoe u te vragen om er tijdens de interministeriële conferentie voor te zorgen dat er iets gebeurd. Vlaanderen moet op dat vlak het voortouw nemen. We hebben terzake een traditie : nog voor de federale regering het Zilverfonds had uitgevonden, hadden wij al de zorgverzekering en het Zorgfonds in de steigers geplaatst. Deze ontwikkelingen staan haaks op de demografische evolutie, en zeker op dit vlak is langetermijnplanning nodig. We rekenen dus op Vlaamse initiatieven.

Mevrouw Marijke Dillen : Wellicht heeft ook de minister de wenkbrauwen gefronst toen ze hoorde dat de uitgaven voor palliatieve zorgen vermindere- ren van 24 naar 10 miljoen frank. Dit staat toch haaks op de ontwikkelingen in de Senaat, waar de euthanasiewet wordt goedgekeurd ? Die beslissing wordt verbonden aan meer aandacht en middelen voor de palliatieve zorgverstrekking. Hoe verklaart men dan die vermindering ?

De voorzitter : Ik neem aan dat minister Vandenbroucke daarover in de Kamer al herhaaldelijk is

ondervraagd. Als u daarover een vraag wilt stellen, moet u zich tot de volksvertegenwoordiging van de Kamer wenden.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de middelen van de Nationale Loterij in de welzijnssector

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Cleuvenbergen tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de middelen van de Nationale Loterij in de welzijnssector.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, dit parlement vraagt al lang om de middelen van de Nationale Loterij naar de gemeenschappen over te brengen. Die terechte vraag is opgenomen in een hele reeks moties en resoluties die de voorbije vijf jaar werden goedgekeurd. We stellen immers vast dat de toewijzing van middelen van de Nationale Loterij aan instellingen vaak indruist tegen het Vlaams belang en het Vlaams beleid.

Recent werd beslist om de middelen van de Nationale Loterij via de gewesten en de gemeenschappen te verdelen. De voorzieningen die voor hun investeringen maar ook voor hun gewone werking van de middelen van de Nationale Loterij afhankelijk zijn, stellen zich de vraag hoe het zit voor volgend jaar. Vlaanderen roept deze voorzieningen op om hun management te verbeteren. Iedereen werkt aan zijn begroting, maar men worstelt met de levensgrote vraag hoe het zit voor 2002. Tijdelijke oplossingen zoals de verdeling van middelen via de Nationale Loterij werken op langere termijn contraproductief ; een regulier beleid biedt meer zekerheid.

Van Cleuvenbergen

Ik heb vernomen dat nog niet is beslist hoe de middelen tussen de gemeenschappen en de gewesten worden verdeeld. Ik veronderstel dat Vlaanderen dat allemaal in een pot zal steken, ten bate van de Vlaamse Gemeenschap. Moeten we echter niets regelen voor Brussel ?

Mevrouw de minister, hoe zal Vlaanderen de middelen voor welzijn, cultuur, gezondheid en milieu verdelen ? En hoe zal de verdeling er uitzien voor bijzondere jeugdzorg, gehandicaptenzorg, geestelijke gezondheidszorg, ouderenzorg, enzovoorts ? Welke middelen ontvangt de minister vanaf 1 januari 2002 van de Nationale Loterij ter ondersteuning van voorzieningen waarvoor ze is bevoegd ? Het is ook interessant te weten wanneer de middelen worden gestort. Gebeurt dat in januari, december, of ergens tussenin ? Hoe zullen deze middelen in 2002 aan de verschillende gelijke kansen- en welzijnssectoren worden toegewezen ?

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Het is nuttig om weten hoe deze verdeling zal verlopen. Ik heb bijvoorbeeld van een bedrag van 600 miljoen frank gehoord dat door de Lotto in de gehandicaptensector wordt ingezet. Het gaat blijkbaar om grote bedragen.

Mevrouw Marijke Dillen : Mevrouw de voorzitter, ik sluit mij gedeeltelijk bij deze vraag aan. De verenigingen waar gelden aan worden overgemaakt hebben het recht om te weten wanneer dit wordt doorgestort, maar ik ga niet akkoord met het pleidooi dat deze verenigingen op permanente basis uit de middelen van de Nationale Loterij moeten kunnen putten. Het is niet omdat in het kader van een bepaald project een vereniging middelen krijgt, dat het evident is om op permanente basis aanspraak te maken op deze middelen. De verenigingen moeten weten dat deze middelen er niet zomaar zijn en dat zij hun begroting als een voorzichtige huisvader moeten opstellen.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Het gaat om geld voor investeringen en projecten, maar ik stel vast dat heel wat voorzieningen voor verenigingsbeleid ook middelen krijgen.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : De middelen die aan de Vlaamse Gemeenschap werden toegekend voor

onze sectoren waren in het jaar 2000 voor personen met een handicap 254 miljoen frank, bijzondere jeugdbijstand 11 miljoen frank, rusthuizen 38 miljoen frank, Kind en Gezin bijna 22 miljoen frank. In totaal bedroegen de middelen 326.396.161 frank.

Daarnaast zijn er de gedeelde middelen, wat de rubriek 00 wordt genoemd. Het opvangtehuis Payoke krijgt 4,5 miljoen frank, de migranten krijgen 108.135.000 frank, toegewezen voor Vlaanderen en Brussel voor verdeling aan het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding. Het centrum verdeelt de middelen na advies van Vlaanderen en Brussel. Verder wordt er 23.417.000 frank toegewezen aan Vlaanderen voor armoedebestrijding, verdeeld via een federale en gemeenschaps-IKW. Samen gaat het om ongeveer een half miljard frank.

Door de goedkeuring van het Lambermontakkoord zullen de middelen van de Nationale Loterij aan Vlaanderen worden toegewezen. Vlaanderen zal de criteria voor verdere verdeling opleggen. Wij willen verder inspelen op de resoluties en standpunten van het Vlaams Parlement. Zo is het niet goed dat er naast het Vlaams beleid nog federale middelen worden toegeschoven en dat, nu deze middelen naar Vlaanderen gaan, dit geen Vlaamse 'cadeaupotjes' mogen worden.

Deze middelen moeten volledig in het budget worden geïntegreerd. Tijdens de overgangsperiode moeten de voorzieningen evenwel ongemoeid blijven. In 2002 zullen de beslissingen immers nog niet allemaal zijn genomen. Daarom heeft de Vlaamse regering in het addendum bij het Lambermontakkoord beslist om de bestaande verdeling van de middelen door de Nationale Loterij voor het jaar 2002 over te nemen en de geldende betoelagingscriteria te handhaven. Het jaar 2002 wordt een overgangsjaar. We kunnen iedereen geruststellen dat er in 2002 niets zal veranderen. Ik onderhandel op dit moment met de Nationale Loterij om aan de betrokken organisaties een gezamenlijke brief te richten, zodat zij op korte termijn zijn gerustgesteld en weten dat er voor 2002 geen probleem is.

De middelen die wij vanaf 1 januari 2002 zullen ontvangen, zijn afhankelijk van de winst van de Nationale Loterij. Als deze 'on-line casino's' veel succes hebben, krijgen we meer geld. In de Lambermontakkoorden is bepaald dat 59,135 percent, na federale voorafname, aan Vlaanderen wordt gegeven. Dit bedrag wordt via een vaste verdeelsleutel over de verschillende programma's verdeeld, zoals dit voor het jaar 2002 in het koninklijk besluit

Vogels

van 24 januari 1997 is voorzien. In 2002 zullen we een parallelle oefening moeten doen. Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven om de projecten te inventariseren en de aard van de subsidieposten en de te handhaven criteria op te stellen.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Er zal een overgangperiode nodig zijn. We laten alles best een jaar rusten om het dossier grondig voor te bereiden. Deze middelen moeten inderdaad zoveel mogelijk regulier zijn. Mevrouw Dillen, ik bedoel daar niet mee dat alleen de voorzieningen die nu iets krijgen, in de toekomst in aanmerking moeten worden genomen.

Het zou wel een goed idee zijn een pot vrij te maken voor innovatieve middelen. Middelen voor ouderen- of gehandicaptenzorg houden telkens een voorafname in. Het zou eenvoudiger zijn hiervoor de middelen van de Koning Boudewijnstichting te gebruiken en de rest te regelen via een regulier beleid.

Incentives zijn belangrijk, op voorwaarde dat men geen half jaar nodig heeft om een project uit te schrijven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de uitvoering van het Vlaams Intersectoraal Akkoord 2000-2005 in de CGG-sector

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Cleuvenbergen tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de uitvoering van het Vlaams Intersectoraal Akkoord 2000-2005 in de CGG-sector.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, in de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg

zijn er op dit ogenblik problemen om het intersectoraal akkoord uit te voeren. Er zijn onvoldoende middelen om bepaalde beloften en afspraken te honoreren.

De CGG's moeten aan de 35- tot 44-jarigen 5 bijkomende conventionele verlofdagen geven. Aan de 45-plussers moet er volgens het akkoord een arbeidsduurvermindering worden toegestaan. De subsidiërende overheid zou hiervoor de nodige middelen ter beschikking stellen. Die middelen zijn echter ontoereikend om vervangende tewerkstelling te organiseren voor deze groepen. De middelen uit de begroting van de Vlaamse Gemeenschap zouden worden aangevuld met die uit de sociale Maribel IV. In theorie is het doel van de sociale Maribel bijkomende tewerkstelling te creëren. Dat is hier echter niet het geval.

De middelen uit de sociale Maribel zijn telkens persoonsgebonden en kunnen dus nooit worden opgenomen in een grote pot. Als iemand wordt aangeworven via de sociale Maribel, dan wordt hij ook als dusdanig ingeschreven. Men moet immers aan bepaalde criteria voldoen.

De middelen uit de sociale Maribel worden berekend op een gemiddeld loon in de welzijnssector. De Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg hebben in het algemeen een vrij hoog gekwalificeerd personeel. Daardoor zijn de middelen onvoldoende. In de praktijk komt het erop neer dat het enkel voordelig is iemand die valt onder de sociale-Maribelmaatregel aan te werven, als hij maximaal een graduaatsdiploma heeft en maximaal drie jaar ervaring.

De middelen uit de sociale Maribel zijn niet voldoende en volledig bruikbaar om de maatregelen integraal toe te passen zonder dat men het volume en de kwaliteit van de hulpverlening in de centra in het gedrang brengt.

Uit verscheidene vragen in deze commissie blijkt dat er in deze sector onverantwoord lange structurele wachtlijsten zijn. Die zouden nog langer kunnen worden indien personeel niet wordt vervangen. In dat geval zal de druk op het overblijvende personeel vergroten. Het slechts gedeeltelijk uitvoeren van het Vlaams Intersectoraal Akkoord zal dan leiden tot demotivatatie en ziekte van het personeel, met kwaliteitsverlies als gevolg. Dat is een vicieuze cirkel.

Mevrouw de minister, waarom krijgen de CGG's de beloofde en nodige middelen niet om het Vlaams Intersectoraal Akkoord uit te voeren ?

Van Cleuvenbergen

Welke maatregelen denkt u te nemen om het afgesproken intersectoraal akkoord, dat bedoeld is om de werkdruk bij het personeel te verlagen, alsnog te kunnen uitvoeren ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw de voorzitter, geachte leden, het Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de social-profitsector van 29 maart 2000 heeft tot doel de werkdruk van de werknemers te verlagen.

In opvolging van het akkoord is tussen de Vlaamse regering en de ondertekenende representatieve werknemers- en werkgeversorganisaties overeengekomen om binnen de budgettaire ruimte, vastgesteld in het akkoord, een aantal maatregelen te concretiseren. De sociale partners hebben er zich toe verbonden om inzake de verschillende punten van het akkoord, CAO's af te sluiten binnen de grenzen van de in dit akkoord vastgestelde budgetten per maatregel. Er is dus een akkoord over de maatregelen en de bijhorende budgetten.

De maatregelen in het akkoord hebben betrekking op diverse onderdelen van het arbeidsproces. Het gaat om de loonharmonisatie. Dit geldt niet voor de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg omdat dat al in het decreet was geregeld. Andere delen gaan over zorg- en loopbaankrediet en permanent leren. Er werden met andere woorden een aantal tijdskredieten ingevoerd. Er zijn ook maatregelen inzake arbeidsduurvermindering voor zware beroepen. Hiervoor werd ook op het federaal niveau een akkoord bedongen. Daarbovenop zijn er regelingen voor arbeidsduurvermindering voor andere beroepen, aanvullende verlofdagen, regularisatie van het DAC-personeel, jobcreatie, managementondersteuning en vorming.

De uitvoering van deze maatregel gaat gepaard met een forse inzet van middelen : bijna 20 miljard frank tijdens deze regeerperiode. Dat geld komt voor het overgrote deel van de Vlaamse overheid. Daarnaast hebben de sociale partners zich ertoe verbonden extra middelen die vrijkomen bij de sociale Maribel, te gebruiken voor de realisatie van de doelstellingen van het Vlaams Intersectoraal Akkoord.

In de CGG-sector zijn er geen zware beroepen met continue dienst of diensten aan het bed. De werknemers komen in die sector dan ook alleen in aanmerking voor arbeidsduurvermindering voor niet-

zware beroepen, bijkomende verlofdagen, DAC-regularisatie, managementondersteuning, permanente vorming, en een inhaalbeweging bij het herstel van de koppeling van de index aan de werkingskosten. Dat is het totale pakket voor de CGG.

Voor de eerste maatregel, de arbeidsduurvermindering, moet de sector een beroep doen op de middelen van de zogenaamde sociale Maribel. Dat werd in het Vlaams Interprofessioneel Akkoord overeengekomen. De Vlaamse regering is altijd bereid geweest aan te sluiten bij de federale maatregel. Naast de tijdskredieten wilden we op vraag van de vakbonden ook het federaal akkoord kopiëren. Dat akkoord betrof echter een arbeidsduurvermindering voor de zware beroepen.

De vakbonden hebben steeds ook de niet-zware beroepen bij de arbeidsduurvermindering willen betrekken, eigenlijk in de hoop daarna aan de federale overheid te kunnen tonen dat in Vlaanderen iedereen die arbeidsduurvermindering krijgt. Op dat moment was op federaal niveau het begrip zwaar beroep nog niet gedefinieerd. De vakbonden hoopten ook op dat niveau de discussie te kunnen heropenen, zodat de arbeidsduurvermindering er zou komen voor iedereen. We hebben toen uitdrukkelijk gezegd dat we het wilden houden bij een kopie van de federale maatregelen, en dat die alleen de zware beroepen betroffen.

De sociale partners zijn vervolgens onderling overeengekomen om een en ander in Vlaanderen toch open te stellen voor de niet-zware beroepen. Ze zouden dat betalen met de eigen gelden van de sociale Maribel. Ik herinner me heel goed de bewuste nacht toen de regering liet weten sterk te betwijfelen of er wel voldoende middelen zouden zijn, en of wel het juiste instrument werd gebruikt om het doel te bereiken. We zeiden echter ook dat dit tot de verantwoordelijkheid van de sociale partners behoorde. Immers als de Vlaamse regering zich met de middelen van de sociale Maribel zou bemoeien, dan zou ze worden afgeschoten. Het gaat tenslotte om geld van de werkgevers en de werknemers.

De overheid draagt dus niet bij tot de middelen voor de arbeidsduurvermindering voor niet-zware beroepen. Voor alle andere maatregelen is er wel een input van de Vlaamse overheid. Alle maatregelen uit het VIA-akkoord werden concreet uitgevoerd door besluiten van de Vlaamse regering, zodat de middelen die verankerd zijn in de sectorale regelgeving en in de CAO's tussen werkgevers en werknemers, ook omgezet zijn in concrete maat-

Vogels

regelen, behalve op het punt van de arbeidsduurvermindering voor niet-zware beroepen.

Ik voel me niet geroepen om eventuele tekorten bij te passen. Het is een verantwoordelijkheid van werkgevers en werknemers. Die moeilijkheden bestaan ook niet alleen in de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg, maar ook in alle andere sectoren. Ik heb trouwens altijd geweten dat er problemen mee zouden rijzen. Het is echter onbespreekbaar in de Vlaamse regering dat er meer middelen voor het VIA-akkoord zouden komen dan er vandaag al zijn. Dat zeg ik telkens duidelijk aan de sociale partners.

De middelen die we nu nog voor de sector vrijmaken, moeten dringend worden ingezet voor bijkomende voorzieningen, en niet meer voor nieuwe loonvoorwaarden. Het VIA-akkoord vergde een belangrijke inspanning. Het is een grote verantwoordelijkheid van werkgevers en werknemers om nu te werken aan de inhoud en aan de uitbreiding van de zorg.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw duidelijkheid over deze zaak. Het akkoord werd afgesloten met drie partners. Ik veronderstel dat ook de Vlaamse administratie berekend zal hebben wat het voor de verschillende sectoren inhield. Op dat moment was beter duidelijk gemaakt dat het nooit kon lukken. Het is nu in elk geval duidelijk voor de sector dat u niet wilt bijpassen.

U zei dat ook andere sectoren problemen hebben. Dan moet er maar eens een algemene evaluatie worden gemaakt van de uitvoering van het VIA-akkoord in de verschillende sectoren. Minister Landuyt zei naar aanleiding van het VIA-akkoord over de DAC'ers dat er een opvolgingscommissie zou worden opgericht om de problemen te volgen. Is die commissie geïnstalleerd ? Wordt dit nog gevolgd ?

Als er op verschillende plaatsen voor de niet door de federale overheid erkende zware beroepen middelen tekort zijn, dan is dat heel vervelend voor de mensen die daarin werken en wie dat beloofd was.

Ze beschouwen het als een akkoord met de overheid en de sociale partners, en ze weten dat de middelen niet van de sociale partners komen, maar van de overheid.

Minister Mieke Vogels : Het zijn middelen van de sociale partners, en die partners moeten in de eerste plaats onderling een evaluatie maken. Het is heel gemakkelijk om aan de overheid te zeggen dat ze moet betalen. Iedereen heeft echter zijn eigen verantwoordelijkheid.

De sociale partners hebben in het VIA-akkoord ingeschreven dat ze de middelen van de sociale Maribel zouden inzetten voor dat specifieke doel. Ze moeten nu uitmaken in hoeverre ze die verbintenis kunnen nakomen. Het is te gemakkelijk te zeggen dat de overheid maar moet bijpassen, maar wij hebben geen ezeltje.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mevrouw de minister, uw antwoord laat aan duidelijkheid niets te wensen over.

Minister Mieke Vogels : Ik wil hier ook heel duidelijk over zijn.

Deze week is er nog een vergadering geweest met de VIA-partners om een stand van zaken op te maken en enkele problemen op te lossen. Deze zaak wordt dus wel degelijk gevolgd. Telkens zeg ik ook in niet mis te verstane bewoordingen dat er geen bijkomend geld komt van de Vlaamse overheid.

In het huidige economische klimaat is het niet meer alleen rozegeur en maneschijn. Het is onrealistisch om nu, overigens na een sociaal akkoord dat historisch wordt genoemd, nog een paar miljard frank meer te eisen. De Vlaamse regering zal het been stijf houden. Ze was verantwoordelijk voor de uitvoering van een heel uitgebreid en ingewikkeld akkoord, en heeft steeds al haar verplichtingen tijdig nagekomen, ook al was dat soms een heksentoer. Ik heb mijn taak vervuld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.01 uur.*